

основні права людини. Крім того, діти мають право на спеціальний захист та підтримку». 192 країни, що ратифікували цю конвенцію, зобов'язані вживати профілактичних заходів щодо захисту дітей від насильства.

Профілактика – це дуже складний процес. Профілактичні заходи вжити непросто. Причини насильства, фактори ризику, цільові групи та заходи є різними. Суспільство і особливо батьки, школа, різні установи та організації зобов'язані бути активними в цій галузі. Координований підхід також має велике значення. Мова йде про сучасність та майбутнє дітей та суспільства в цілому.

Проблема захисту дітей з усіма пов'язаними з нею особистісними, часовими і фінансовими витратами вимагає інтенсивного і довгострокового обговорення, планування та реалізації заходів.

До сьогоднішнього дня модель психіатра Г. Каплана щодо профілактики жорстокого поводження з дітьми відіграє важливу роль у вирішенні проблеми захисту дітей. Він поділив види профілактики на первинну, вторинну та третинну профілактику залежно від часу втручання. Первинна профілактика призначена для запобігання виникненню розладів і проблем. Вторинна профілактика спрямована на запобігання подальшого розвитку розладів. Третинна профілактика намагається запобігти або зменшити негативні наслідки.

Незважаючи на всі труднощі, необхідно займатися профілактикою. Профілактика, як ідея, є привабливою і породжує сподівання, що такі страхітливі явища, як жорстоке ставлення по відношенню до дітей, будуть вирішені.

Науковий керівник Г. М. Сорокіна

УДК 343.9:343.226

ОЛЕНА ВАЛЕНТИНІВНА КОЗАЧЕНКО

Харківський національний університет внутрішніх справ

ПОБУТОВЕ НАСИЛЬСТВО В ІНДІЇ

Термін «побутове насильство» означає насильство, яке виникає поміж двома людьми в сім'ї. Воно може бути по відношенню до чоловіка або дружини, дочки або сина, батьків, бабусь та дідусів. Починаючи з 1983 року *побутове насильство* визнається як кримінальний злочин, що карається 3 роками позбавлення волі та штрафом згідно з Кримінальним кодексом Індії. Точне визначення побутового насильства (також відомого як *домашнє насильство*) дається в Законі про захист жінок від насильства в сім'ї (2005), який захищає жінок від фізичного, емоційного, сексуального та економічного насильства і словесних образ. Цькування

жінки або її родичів, пов'язане з незаконними вимогами надати посаг, також знайшло там своє відображення.

Насильство, породжене бажанням отримати посаг, є розповсюдженим в країні. Тільки у 2018 році Національне бюро обліку злочинів повідомило про 5618 смертей, викликаних цькуванням через недостатній посаг або його відсутність. За неофіційними даними справжні показники щонайменше втричі вищі. Смерть через посаг – це вбивство або самогубство одруженої жінки, спричинене суперечкою з чоловіком або його родиною стосовно приданого. У деяких випадках чоловіки та їх родичі намагаються заволодіти більшим посагом, вдаючись до постійних знущань і тортур, які іноді призводять до самогубства, скоєного дружиною. Більшість цих самогубств вчиняються шляхом повішення, отруєння або самоспалення. Коли смерть через посаг настає у разі підпалу, такий злочин називається спалення нареченої. Його частіше маскують під самогубство або нещасний випадок. Зазвичай жінку підпалюють таким чином, щоб це виглядало так, ніби вона загорілася коли готувала їжу на керосиновій плиті.

Побутове насильство є серйозною проблемою в Індії. Понад 55 відсотків жінок країни страждають від домашнього насильства. Більшість з них нікому не розповідають про своє становище, і лише 1,5 % жінок звертаються за допомогою в поліцію. Повідомлення про насильство має стати першим кроком у напрямку до його подолання. Відповідно до Закону про захист жінок від насильства в сім'ї кожна жінка, позбавлена своїх прав поведінкою чоловіка або його родичів, може подати скаргу до поліції або суду у формі заяви про випадок домашнього насильства, яка вважається офіційним повідомленням про злочин. Скарга приймається не лише від потерпілої особи, але й її родичів, і є першочерговим доказом правопорушення. Кожен штат і кожна союзна територія країни мають своїх працівників з питань захисту, які зобов'язані підготувати заяву про випадок домашнього насильства та забезпечити надання потерпілій особі правової допомоги на підставі Закону про юридичні послуги (1987) і, якщо треба, перевірити виконання постанови про грошове відшкодування у порядку, передбаченому Кримінально-процесуальним кодексом (1973). Однак чинне законодавство не забезпечує належного захисту жінок в Індії.

Науковий керівник Л. Д. Дягілева